

Posudek vedoucího práce

Aminata Keita

BRATŘI KARAMAZOVI – Herecké téma ve vztahu k postavám (Podmínky tvůrčí spolupráce herce a režiséra/ky)

Aminata Keita se ve své práci zabývá podstatnou, ale často opomíjenou součástí divadelní tvorby, tj. vztahem hercova vnitřního tématu a tématu postavy a jeho souvislostmi se s celkovým scénickým řešením, a to na základě zkušeností s režijní prací na své bakalářské inscenaci Schormovy adaptace Dostojevského románu *Bratři Karamazovi*.

Výběr tématu práce nebyl náhodný. Volba Dostojevského pro bakalářskou inscenaci souvisel totiž s vědomím, že pro tuto látku má režisérka ve svém paralelním hereckém ročníku ideální obsazení. V písemné práci nahlíží své počáteční úvahy o obsazení a následně pak jakým způsobem se dařilo rozvíjet tato záměrná propojení herců a postav. To, že Aminata Keita mluví vlastně o dlouhodobější herecké dramaturgii, která se neomezila pouze na Dostojevského, ale spíš v něj vyústila, dokládá hned na začátku tím, že představuje ‘své’ herce na základě jejich předchozích rolí, u nichž sleduje vzájemnou tematickou příbuznost. Další podstatnou součástí písemné práce je kapitola o vymezení scénického prostoru jako podmínce nutné pro tvůrčí rozvíjení hereckých a tematických předpokladů svých hereckých kolegů pro danou postavu.

Autorka práce nevnímá téma herecké dramaturgie jako něco samostatného, ale naopak jako součást scénického řešení celé inscenace. Dostává se tak k obecnějším poznatkům. Přesně a výstižně pojmenovává možnosti tvůrčí a inspirativní režijně-herecké spolupráce, především v souvislosti s okamžiky, kdy Dostojevského látka vyžaduje od herců herecky

i scénicky vědomě zpracovávat a tvarovat intenzivní emoční prožitky svých postav. Vnímá také, jakým způsobem se proměňuje strukturování dramatického prostoru v závislosti na budování, konkretizování jednotlivých situací. Zachycuje tak vlastně vznik celé inscenace, na jejímž začátku stálo silné pocítění tématu a potřeba takové pocítění jevištně tvarovat a na konci scénický tvar, který vedle své osobité umělecké hodnoty prokazuje, že se všem zúčastněným podařilo během práce 'na něco přijít' a objevit nové schopnosti v oblasti tvůrčí práce a tvůrčího myšlení. Především kvalita hereckých výkonů svědčí o intenzivní spolupráci a touze objevovat nové možnosti a potřebě přistupovat k sobě a ke své postavě pravdivým tvůrčím způsobem. To, co z písemné práce vyplývá jaksí mimochodem, ale co je patrné ze samotné inscenace, je fakt, že celkový smysl díla se vyjevuje především skrze herce, ale herce režírovaného a vedeného k tomu objevit smysl celku. Jak písemná práce, tak samotná inscenace svědčí o tom, že tu máme co dělat s režijní osobností, která je schopna nejen výrazného scénického gesta, obrazivého myšlení, ale také citlivého hereckého vedení, a především směřování k jasnému sdělení, které nelze redukovat na jednoduše verbalizovatelné vyjádření, ale které umožňuje nám jako divákům téma společně s herci zakoušet a v žádoucím odstupu spoluprožívat.

Písemná práce svým rozsahem, obsahem i tematickým záběrem dalece přesahuje požadavky bakalářské práce. Svědčí o velkém režijním talentu Aminaty Keita nejen vybudovat inscenaci tematicky a stylově sevřenou téměř na úrovni profesionálního představení, ale také o schopnosti své zkušenosti formulovat a zařadit je nejen do širšího kontextu své tvorby, ale do kontextu vývoje divadla vůbec.

Práci vřele doporučuji k obhajobě a navrhuji známku A.

MgA. Štěpán Pácl, Ph.D.